

Machiel Hulsman werkte 5 jaar aan uniek horloge

100%
Dutch Made

Wie van horloges houdt heeft er misschien wel eens over nagedacht: hoe zou het zijn om zelf een horloge te maken? en het daarbij gelaten. Want een fantasie is leuk, maar de uitvoering ervan is een heel ander verhaal. Maar Machiel Hulsman kon zijn droom niet laten varen en ging aan de slag. Zonder de kennis en ervaring van een horlogemaker, maar met een hoop geduld en doorzettingsvermogen. Vijf jaar later is zijn horloge bijna af.

Als we Machiel Hulsman voor het eerst ontmoeten, heeft hij net zijn nieuwe atelier betrokken. Van de schuur achter zijn woning is hij verhuisd naar een ruimte in een oud schoolgebouw. Het is een Dudok-monument, maar tegenwoordig het onderkomen van verschillende creatieve bedrijven. Zijn atelier heeft alles wat een horlogemaker nodig heeft. Een draaibank, een cnc-machine, een microscoop. Het ontbreekt hem aan niets. Voor hem liggen de tachtig onderdelen van zijn eigen uurwerk. Elk onderdeel volledig zelf gemaakt. En het loopt zeer nauwkeurig.

De manier waarop Machiel Hulsman zijn horloge heeft gemaakt, is uniek. In Nederland en zelfs wereldwijd. Want echt alle onderdelen zelf maken, dat doet voor zover we weten vrijwel niemand. Zelfs de grote merken maken gebruik van gespecialiseerde toeleveranciers om onderdelen aan te leveren. Anderen kopen complete uurwerken in en doen alleen de assemblage zelf. "Veel grote merken doen weinig zelf", weet Machiel Hulsman. "Dat vind ik zo zonde, dat pad wil ik niet in."

MACHIEL HULSMAN:
"IK MOEST HEEL VEEL LEREN,
NIETS IS PLUG & PLAY"

Dat Machiel Hulsman ooit een horloge zou maken, had op jonge leeftijd al kunnen worden voorspeld. "Het begon met een voorliefde voor techniek. Ik speelde veel met lego, maar maakte daar op afstand bestuurbare auto's van en ik repareerde radio's en televisies van rommelmarkten", vertelt de horlogemaker die in de loop der jaren ook een mooie horlogeverzameling opbouwde. Die werd bij een inbraak volledig gestolen en daarbij ook het eerste horloge dat hij zelf assembleerde en de aanleiding voor dit 5-jaren project. Machiel Hulsman: "Ik had mijn vader voor zijn 65ste verjaardag een seminar in Duitsland cadeau gedaan waar we allebei een uurwerk hebben leren assembleren en bewerken. Dat was leuk, maar ik vond de wijzers niet zo mooi. Ik dacht: ik ga zelf wijzers maken, hoe moeilijk kan het zijn? En toen bedacht ik dat ik de wijzerplaat ook wel zelf kon maken."

Het was de eerste aanzet van het horloge dat nu zo goed als af is, al is de totstandkoming ervan niet altijd makkelijk geweest. "Ik wilde er drie jaar over doen, maar heb mezelf uiteindelijk vijf jaar gegeven om het onder de knie te krijgen. Ik heb drie cursussen op de vakschool in Schoonhoven gedaan, maar die gingen voor mij niet ver genoeg. Waar je tegenaan loopt, is dat de informatie zo schaars is. Ik moest heel veel leren, niets is plug & play. Met

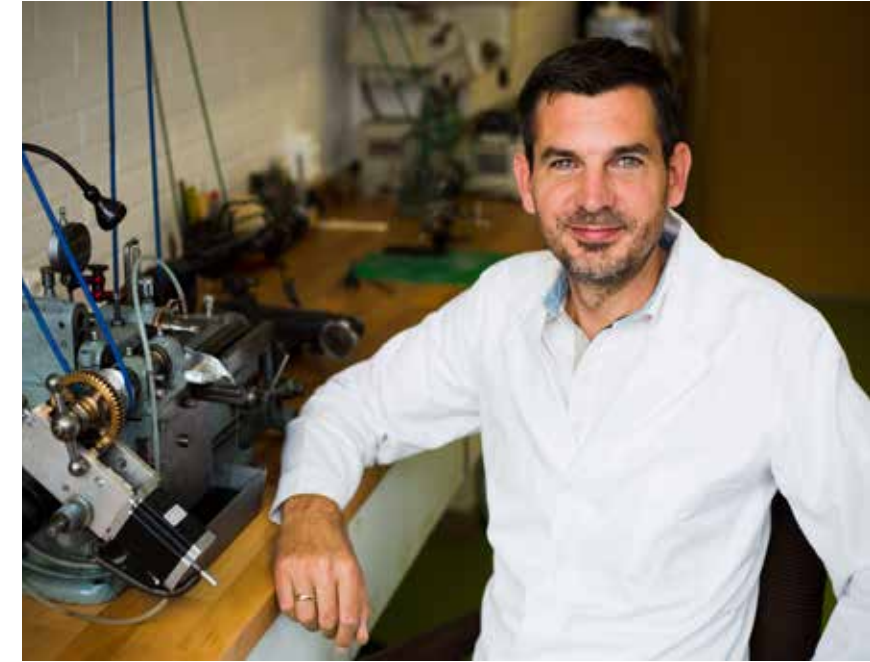

MACHIEL HULSMAN:

“OVER EEN RAD DEED IK WEKEN. HET VOLGENDE UURWERK ZAL EEN STUK SNELLER GAAN”

Het vak van horlogemaker is voor Machiel Hulsmans een grote carrièreswitch en een stap naar een meer onzekere toekomst. “Ik was it-consultant voor banken en verzekeringsmaatschappijen. Ik werkte freelance en de eerste tweeënhalf jaar ben ik dat blijven doen en vorig jaar heb ik drie maanden tussendoor gewerkt. Maar het is een compleet ander leven. Met adviseren en plannen maak je weinig tastbaars. Je maakt niet iets wat je kunt vasthouden en bewonderen.”

Als we op een warme zomerdag naar Hilversum afreizen, is er wel degelijk werk van Machiel Hulsmans om te bewonderen. De onderdelen van het uurwerk liggen in een bakje. Stuk voor stuk helemaal zelf gemaakt. Dat geldt ook voor de robijnen die tot doel hebben de wrijving in een uurwerk te verminderen. Het is een van de dingen waarvoor merken dankbaar gebruik maken van gespecialiseerde toeleveranciers. “Een aantal heb ik gekocht en een aantal zelf gemaakt”, vertelt Machiel Hulsmans die in de praktijk ondervond waarom merken dat doen. “Dan deed ik vier à vijf dagen over één robijn, uiteindelijk was het klaar en perfect, keek nog een keer door de microscoop en zag dat er een barst in zat. Dat was wel eens frustrerend, maar het is een leerproces”, vertelt Machiel Hulsmans. Dat geldt ook voor andere onderdelen. “Over een rad deed ik weken. Toen ik hieraan begon had ik nog niet de kennis en kunde die nodig is om zoets te kunnen maken. Het volgende uurwerk zal een stuk sneller gaan.”

MACHIEL HULSMAN:

“MENSEN VINDEN HET INTERESSANT, MAAR ER IS BIJNA NIEMAND DIE HET SNAPT”

Wie het kleine atelier bekijkt waar Machiel Hulsmans tegenwoordig zijn horloges maakt, ziet de investering die hij heeft moeten doen om dit ene, eerste horloge te kunnen maken op een niveau waar hij tevreden over is. Blij is hij met zijn Schaublin 70, een draaibank uit Zwitserland. “Het is even sparen, maar dan heb je de Rolls Royce onder de draaibanken. Maar ik heb ook een oude Petermann tandwielfreesmachine uit de jaren 1930 tot 1960.” Ook met zijn CNC machine is Machiel Hulsmans gelukkig en ook hier maakt hij de vergelijking met een auto. “Ik had een Porsche, maar die heb ik hiervoor ingeruild. Ik wilde deze machine per se hebben.”

Een Porsche voor een CNC machine? Er zullen heel wat mensen zijn die dit een slechte ruil zullen vinden, maar het is tekenend voor hoe gedreven Machiel Hulsmans is om zijn project tot een goed einde te brengen en er een vervolg aan te kunnen geven.

Het moet ook een eenzaam bestaan geweest zijn. “Als je vertelt waar je mee bezig bent, vinden mensen het gaaf en interessant, maar er is bijna niemand die het snapt. Ze vragen wel door. Waarom ik dit doe? Of het al klaar is? Of er een batterij in zit? Ik probeer het wel uit te leggen, maar voor de meeste mensen is het een ver-van-m'n-bed show. Ze begrijpen er niks van.”

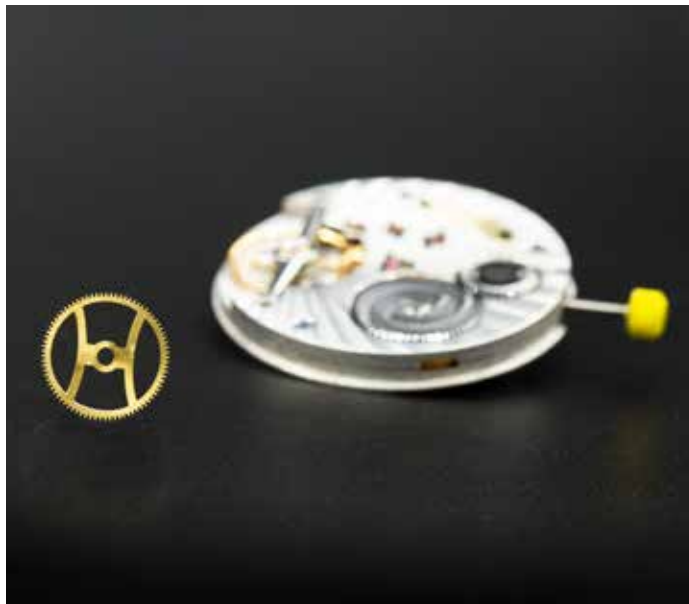
MACHIEL HULSMAN:

“DIT CONCEPT IS VRIJ UNIEK: EEN HORLOGE DAT IN NEDERLAND VOOR JOU GEMAAKT IS”

Als we vier weken later weer in Hilversum zijn, zien we de tachtig onderdelen opnieuw maar nu in de vorm van een uurwerk met handopwinding, een uurwerk dat bovendien nauwkeurig loopt. Het heeft een afwijking van vijf seconden per dag. “Vijf seconden is al ontzettend nauwkeurig voor een mechanisch horloge, maar drie seconden moet ook haalbaar zijn”, zegt Machiel Hulsmans terwijl hij nog druk is met het horloge zelf. Kast, wijzers, wijzerplaat en band. Hij heeft er al vijf jaar over na kunnen denken en legt nu de laatste hand aan het horloge. Intussen maakt hij zich op voor een volgende belangrijke stap. Want hoe zorg je ervoor dat iets waar je vijf jaar aan hebt gewerkt ook een commercieel succes wordt? Het eerste horloge is in ieder geval niet te koop. Het heet de Marie-Elise, genoemd naar zijn dochter. Het tweede wordt wat hem betreft een tourbillon die Julius zal gaan heten, net als zijn zoonnetje dat in april werd geboren. “Het eerste horloge zou ik het liefst zelf houden. Het is ook vooral bedoeld voor mij om van te leren. Om dit goed onder de knie te krijgen. Ik zou ook niet weten wat ik

ervoor moet vragen. Ik heb er vijf jaar aan gewerkt, maar die tijd is leergeld geweest. Dat kan je niet meetellen. Het is maar wat de gek ervoor geeft. Maar dan heb je wel het eerste, volledig Nederlandse horloge.”

Een collectie is Machiel Hulsmans niet van plan te gaan maken. Hij kiest ervoor unieke modellen naar wens van de klant te gaan produceren. “Na dit horloge zou ik graag een eeuwigdurende kalender of een tourbillon maken, maar de klant mag het zeggen”, zegt Machiel Hulsmans die hoopt op een nieuwe uitdaging. “Dit concept is vrij uniek. Een horloge dat in Nederland helemaal voor jou gemaakt is zoals jij het wil. Dat vind je verder nergens. En het zal ook geen vijf jaar duren. Afhankelijk van de complicatie, moet het in een half jaar tot een jaar wel af zijn.”

heel veel vragen kon ik bijna nergens terecht. Het gaat niet alleen om het vak van horlogemaken, maar ook om het technisch ontwerpen, het 3D ontwerpen, materiaalkennis en kennis van de machines. Dat heel veel tijd gekost.”